

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 15. julija 2015*

„Konkurenca — Upravni postopek — Evropski trg avtomobilskih stekel — Objava odločbe o ugotovitvi kršitve člena 81 ES — Zavrnitev prošnje za zaupno obravnavanje podatkov, ki jih Komisija namerava objaviti — Obveznost obrazložitve — Zaupnost — Poklicna skrivnost — Program prizanesljivosti — Legitimno pričakovanje — Enako obravnavanje“

V zadevi T-465/12,

AGC Glass Europe SA s sedežem v Bruslju (Belgija),

AGC Automotive Europe SA s sedežem v Fleurusu (Belgija),

AGC France SAS s sedežem v Boussoisu (Francija),

AGC Flat Glass Italia Srl s sedežem v Cuneu (Italija),

AGC Glass UK Ltd s sedežem v Northamptonu (Združeno kraljestvo),

AGC Glass Germany GmbH s sedežem v Wegbergu (Nemčija),

ki jih zastopajo L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent, odvetniki, in S. Ryan, solicitor,

tožeče stranke,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo M. Kellerbauer, G. Meessen in P. Van Nuffel, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2012) 5719 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki so jo vložile družbe AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd in AGC Glass Germany GmbH, na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (2011/695/EU) (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo),

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, N. J. Forwood (poročevalec) in E. Bieliūnas, sodnika,

* Jezik postopka: angleščina.

sodni tajnik: L. Grzegorzcyk, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. marca 2015

izreka naslednjo

Sodbo¹

Dejansko stanje

- 1 Komisija Evropskih skupnosti je 12. novembra 2008 sprejela Odločbo C(2008) 6815 final v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma o EGP proti več proizvajalcem avtomobilskih stekel, med katerimi so tožeče stranke, družbe AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd in AGC Glass Germany GmbH (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo) (v nadaljevanju: odločba o avtomobilskih steklih).
- 2 Komisija je med drugim ugotovila, da so naslovnice odločbe o avtomobilskih steklih s tem, da so bile v različnih obdobjih od vključno marca 1998 do marca 2003 udeležene pri protikonkurenčnih sporazumih in usklajenih ravnanjih v sektorju avtomobilskih stekel v Evropskem gospodarskem prostoru (EGP), kršile člen 81 ES in člen 53 Sporazuma o EGP.
- 3 V skladu z odločbo o avtomobilskih steklih gre za enotno in trajajočo kršitev, ki vključuje usklajeno razdelitev pogodb v zvezi z dobavo avtomobilskih stekel in/ali setov stekel, ki običajno vsebujejo vetrobransko steklo, zadnje steklo in stranska stekla, glavnim proizvajalcem avtomobilov v EGP. Ta uskladitev je po mnenju Komisije potekala v obliki usklajevanja cenovnih politik in strategij oskrbe strank, da bi se tako ohranila splošna stabilnost položajev udeležencev kartela na zadevnem trgu. Ta stabilnost se je skušala doseči zlasti s korekcijskimi mehanizmi, ki so bili vzpostavljeni, kadar želeni rezultati z uskladitvami niso bili doseženi.
- 4 Generalni direktorat (GD) Komisije za konkurenco je z dopisom z dne 25. marca 2009 tožeče stranke med drugim obvestil, da namerava v skladu s členom 30 Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 [ES] in 82 [ES] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) na svojem spletnem mestu objaviti nezaupno različico odločbe o avtomobilskih steklih v jezikih, ki so v obravnavani zadevi verodostojni, in sicer angleščini, francoščini in nizozemščini. Poleg tega je GD za konkurenco tožeče stranke pozval, naj opredelijo zaupne informacije ali informacije, ki pomenijo poslovne skrivnosti, in obrazložijo svojo presojo v zvezi s tem.
- 5 GD za konkurenco je po korespondenci s tožečimi strankami decembra 2011 sprejel nezaupno različico odločbe o avtomobilskih steklih, ki se bo objavila na spletnem mestu Komisije. Iz zadevne korespondence je razvidno, da GD za konkurenco ni ugodil predlogom tožečih strank, naj prikrije informacije v 246 točkah obrazložitve in 122 opombah odločbe o avtomobilskih steklih.
- 6 GD za konkurenco meni, da je mogoče te informacije razdeliti v tri kategorije. Prva zajema imena strank in opis zadevnih proizvodov ter vsako informacijo, na podlagi katere bi bilo mogoče prepoznati stranko (v nadaljevanju: informacije kategorije I). Druga zajema količine dobavljenih delov, dodelitev kvot vsakemu proizvajalcu avtomobilov, sporazume o cenah, njihov izračun in razlike ter nazadnje

1 — Navedene so le točke zadevne sodbe, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna. V zvezi z izpuščenimi točkami napotuje na sodbo Splošnega sodišča z dne 15. julija 2015, Pilkington Group/Komisija (T-462/12).

številke in odstotke, povezane z dodelitvami strank med udeleženci kartela (v nadaljevanju: informacije kategorije II). Tretja zajema popolnoma administrativne informacije, ki napotujejo na dokumente v spisu (v nadaljevanju: informacije kategorije III).

- 7 Tožeče stranke so v zvezi s tem v skladu s členom 9 Sklepa Komisije z dne 23. maja 2001 o mandatu pooblaščenca za zaslišanje [v] nekaterih postopkih o konkurenci (2001/462/ES, ESPJ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 151) zadevo 20. januarja 2012 predložile pooblaščenca za zaslišanje in nasprotovale objavi informacij kategorij I in II ter objavi dela stavka v točki 726 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih. Tožeče stranke so z dopisom z dne 21. maja 2012 umaknile prošnjo v zvezi z informacijami kategorije II.

Izpodbijana odločba

- 8 Pooblaščenec za zaslišanje je o predlogu tožečih strank odločil z Odločbo Komisije C(2012) 5719 final z dne 6. avgusta 2012 o zavrnitvi prošnje za zaupno obravnavanje, ki so jo vložile tožeče stranke, na podlagi člena 8 Sklepa predsednika Komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (2011/695/EU) (zadeva COMP/39.125 – Avtomobilsko steklo) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 9 Prvič, pooblaščenec za zaslišanje je za uvod navedel, da Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah (UL 2006, C 298, str. 17, v nadaljevanju: obvestilo o prizanesljivosti iz leta 2006) pri tožečih strankah ne ustvarja legitimnih pričakovanj, ki bi Komisiji preprečevala objavo informacij, ki niso poklicna skrivnost. Poleg tega naj interes tožečih strank, da se podrobno njihovega ravnanja, ki niso poklicna skrivnost, ne razkrijejo, ne bi zaslužil posebne pozornosti. Pooblaščenec za zaslišanje naj sicer ne bi bil pristojen za izrekanje o smotrnosti objave nezaupnih informacij ali o pričakovanjih, ki izhajajo iz splošne politike Komisije glede tega (točke od 12 do 14 in 19 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 10 Drugič, pooblaščenec za zaslišanje je zavrnil trditev, da Komisijo zavezuje njena prejšnja praksa glede obsega objave. Pooblaščenec za zaslišanje je poleg tega opozoril, da načrtovana objava ne vključuje vira prijav zaradi prizanesljivosti in drugih dokumentov, predloženih v tem okviru, hkrati pa poudaril, da ni pristojen za izrekanje o obsegu načrtovane objave z vidika načela enakega obravnavanja ob upoštevanju, da imajo tožeče stranke status prosilk za prizanesljivost (točke od 16 do 18 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 11 Iz točke 21 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da ta temelji predvsem na preučitvi dveh trditev tožečih strank. Prva trditev, preučena v točkah od 22 do 35 obrazložitve izpodbijane odločbe, se nanaša na zaupnost spornih informacij kot takih, druga, preučena v točkah od 36 do 45 obrazložitve izpodbijane odločbe, pa na zaščito identitete fizičnih oseb.
- 12 Pooblaščenec za zaslišanje je v zvezi s prvo trditvijo menil, prvič, da so informacije kategorije I, ki zajemajo imena strank in opis zadevnih proizvodov, zaradi svoje narave in ob upoštevanju posebnosti trga avtomobilskih stekel znane tudi drugim osebam poleg tožečih strank, drugič, da so zastarele, in tretjič, da so povezane s samim bistvom kršitve, njihovo razkritje pa narekujejo interesi oškodovanih oseb (točke od 24 do 29 obrazložitve izpodbijane odločbe). Poleg tega je pooblaščenec za zaslišanje, ker so tožeče stranke navedle posebne trditve, ki se nanašajo na ugotovitev zaupnosti teh informacij kljub njihovim splošnim značilnostim, kot so opisane zgoraj, ob koncu analize ob upoštevanju treh kumulativnih pogojev ugotovil, da informacije kategorije I niso poklicna skrivnost (točke od 30, zadnji stavek, do 35 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 13 V zvezi z drugo trditvijo se je pooblaščenec za zaslišanje oprl na člen 5 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL,

posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102) in ugodil zaupnemu obravnavanju informacij iz točk 115, 128, 132, 252 in 562 obrazložitve ter opombe 282 odločbe o avtomobilskih steklih (točke od 36 do 45 obrazložitve ter člen 2 izpodbijane odločbe).

- 14 Pooblaščenec za zaslišanje je odobril tudi zaupno obravnavanje dela stavka v točki 726 obrazložitve odločbe o avtomobilskih steklih (točka 8 obrazložitve in člen 1 izpodbijane odločbe).
- 15 Pooblaščenec za zaslišanje je prošnjo tožečih strank v preostalem zavrnil (člen 3 izpodbijane odločbe).

Postopek in predlogi strank

- 16 Tožeče stranke so 19. oktobra 2012 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile to tožbo.
- 17 Predsednik tretjega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 27. novembra 2013 zavrnil predloge za intervencijo, ki so jih štiri zavarovalnice, dejavne v sektorju avtomobilskih stekel, vložile v podporo predlogom Komisije.
- 18 Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:
  - člen 3 izpodbijane odločbe razglasi za ničen;
  - Komisiji naloži plačilo stroškov;
  - odredi kateri koli drug ustrezen ukrep.
- 19 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
  - tožbo zavrne;
  - tožečim strankam naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 20 Tožeče stranke v utemeljitev svoje tožbe navajajo šest tožbenih razlogov, ki se nanašajo na:
  - kršitev člena 8 Sklepa predsednika Evropske komisije z dne 13. oktobra 2011 o funkciji in mandatu pooblaščenca za zaslišanje v nekaterih postopkih o konkurenci (2011/695/EU) (UL L 275, str. 29);
  - kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj;
  - kršitev načela enakega obravnavanja in obveznosti obrazložitve;
  - kršitev načela dobrega upravljanja;
  - kršitev določb o dostopu javnosti do dokumentov institucij Unije;
  - kršitev določb o varovanju poklicne skrivnosti.
- 21 Najprej je treba preučiti šesti tožbeni razlog.

Šesti tožbeni razlog: kršitev določb o varovanju poklicne skrivnosti [...]

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 8 Sklepa 2011/695

- 55 Tožeče stranke trdijo, da pooblaščenec za zaslišanje s tem, da je v točkah 14, 17 in 19 obrazložitve izpodbijane odločbe zavrnil preučitev, ali je načrtovana objava skladna z načeloma varstva legitimnih pričakovanj in enakega obravnavanja, ni izvajal pristojnosti, ki mu je podeljena s členom 8 Sklepa 2011/695. Vsekakor naj izpodbijana odločba, ker je pooblaščenec za zaslišanje izrecno zavrnil svojo pristojnost, ne bi vsebovala obrazložitve glede teh dveh načel.
- 56 V zvezi s tem je treba najprej spomniti, da – kot izhaja iz analize, opravljene v okviru šestega tožbenega razloga – izpodbijana odločba ni nezakonita, kar zadeva presojo zaupnosti spornih informacij.
- 57 Dalje, iz točk 14, 17 in 19 obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno, da je pooblaščenec za zaslišanje razlikoval med trditvami tožečih strank, ki so temeljile na zaupnosti spornih informacij, na eni strani in trditvami, ki so se nanašale na kršitev načel, ki niso povezana s poklicno skrivnostjo, kot sta načeli enakega obravnavanja in varstva legitimnih pričakovanj, na drugi strani.
- 58 V zvezi s tem je pooblaščenec za zaslišanje v točki 14 obrazložitve izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da se zadevne trditve po definiciji nanašajo na informacije, ki se lahko objavijo ob upoštevanju meja, ki jih za delovanje Komisije določata člen 30(2) Uredbe št. 1/2003 in člen 8 Sklepa 2011/695, in sicer da gre za informacije, ki kot take niso poklicna skrivnost. Opozoriti je treba, da se, kot je razvidno iz člena 8(1) Sklepa 2011/695, postopek, ki lahko pripelje do posredovanja pooblaščenca za zaslišanje, začne, „[k]adar namerava Komisija razkriti informacijo, ki bi lahko pomenila poslovno skrivnost, ali drugo zaupno informacijo“. V teh okoliščinah je pooblaščenec za zaslišanje prav tako pravilno poudaril polje prostega preudarka, ki ga je imela Komisija, ko je opredelila nezaupne informacije, ki naj bi bile objavljene.
- 59 Poleg tega je treba poudariti, da mora pooblaščenec za zaslišanje, kot je razvidno iz člena 8(2) Sklepa 2011/695, v sklepu določiti datum, po katerem se bo sporna informacija, za katero meni, da ni zaupna, razkrila, pri čemer ta datum ni manj kot en teden kasneje. Iz te določbe izhaja, da posredovanje pooblaščenca za zaslišanje zajema uporabo pravil, ki varujejo podjetja zaradi zaupnosti zadevne informacije. Če GD za konkurenco objavi informacijo, ki je poklicna skrivnost, se namreč dokončno izniči posebno varstvo, odobreno tej vrsti informacije. Namen posredovanja pooblaščenca za zaslišanje je torej dodati še eno fazo nadzora, ki ga izvaja organ, neodvisen od GD za konkurenco. Ta organ mora poleg tega odložiti začetek veljavnosti svojega sklepa, s čimer da zadevnemu podjetju možnost, da pri sodniku začasne odredbe vloži predlog za odlog izvršitve, če so izpolnjeni potrebni pogoji. Zato je treba razlikovati med uporabo pravnih pravil o zaupnosti informacij kot takih na eni strani in pravil, navedenih za odobritev zaupnega obravnavanja informacije neodvisno od vprašanja, ali je ta po naravi zaupna, na drugi strani. V zvezi s tem, kot trdi Komisija, tudi če se lahko z objavo informacije, ki ni poklicna skrivnost, krši pravilo, ki spada v drugo izmed zgoraj navedenih kategorij, zaradi tega varstvo, podeljeno s pravili o navedeni skrivnosti, ne postane iluzorno. Taka kršitev, ob domnevi, da bi bila ugotovljena, lahko pripelje do ustreznih popravnih ukrepov, kot je odškodnina, če so izpolnjeni pogoji za nastanek nepogodbene odgovornosti Unije. Zato se vsebinska analiza trditev v zvezi s to kategorijo pravil izvaja zunaj okvira ciljev mandata, podeljenega pooblaščenca za zaslišanje na podlagi člena 8 Sklepa 2011/695 (sodba z dne 28. januarja 2015, Evonik Degussa/Komisija, T-341/12, ZOdl., EU:T:2015:51, točka 43), tako da presoje v točkah 14, 17 in 19 obrazložitve niso nezakonite.
- 60 Vsekakor, nazadnje, pa je pooblaščenec za zaslišanje v točkah 12, 13 in 16 obrazložitve izpodbijane odločbe poudaril, da se tožeče stranke ne morejo sklicevati na zaupanje ali drug legitimni interes, ki Komisiji preprečuje objavo nezaupnih informacij, tudi če te informacije v bistvenem niso del odločbe o ugotovitvi kršitve. Poleg tega je pooblaščenec za zaslišanje v točki 18 obrazložitve izpodbijane

odločbe opozoril, da se je Komisija s črtanjem vsakega sklicevanja, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti vir prijav, predloženih v postopku prizanesljivosti, ali dokumentov, predloženih v okviru navedenega postopka, da bi ustrezno upoštevala status tožečih strank kot podjetja, ki je sodelovalo. V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je pooblaščenec za zaslišanje presodil trditve, ki se nanašajo na kršitev načel varstva legitimnih pričakovanj in enakega obravnavanja, tako da izpodbijana odločba nikakor ni neobrazložena.

61 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrnuti.

Drugi in tretji tožbeni razlog: kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj, načela enakega obravnavanja in obveznosti obrazložitve

62 Tožeče stranke trdijo, da obvestili o prizanesljivosti iz leta 2002 in 2006 vsebujeta napovedi, ki pri vseh podjetjih, za katera se uporabljata, vzbujata legitimna pričakovanja, da bodo prostovoljno predložene informacije ostale kolikor je mogoče zaupne tudi v fazi objave odločbe Komisije. Poleg tega naj bi isti obvestili dajali natančna zagotovila glede tega, da bodo objavljeni elementi podjetjem, ki so sodelovala, kot so tožeče stranke, zagotovili manjšo izpostavljenost tveganju civilnih tožb v primerjavi s podjetji, ki niso sodelovala. To pričakovanje, ki naj bi temeljilo tudi na členu 4(2) Uredbe št. 1049/2001, naj bi zadevalo ne le dokumente, predložene v okviru postopka prizanesljivosti, ampak tudi informacije v teh dokumentih. Z izpodbijano odločbo pa naj bi bila dovoljena objava identitete strank tožečih strank, in sicer elementov, ki so bili Komisiji predloženi v okviru programa prizanesljivosti. S to objavo, ki naj ne bi bila potrebna za uporabo člena 101 PDEU, naj bi se tako kršila legitimna pričakovanja tožečih strank, zaradi česar naj bi bila v manj ugodnem položaju v primerjavi s podjetji, ki niso sodelovala. Posledica tega naj bi bila kršitev določb o varovanju poklicne skrivnosti.

63 Tožeče stranke trdijo še, da so kot edine prosilke za prizanesljivost v drugačnem položaju kot drugi naslovniki odločbe o avtomobilskih steklih. Izpodbijana odločba pa naj bi Komisiji omogočala, da v zvezi z objavo identitete zadevnih strank sprejme enak pristop do vseh naslovnikov odločbe o avtomobilskih steklih. Ta okoliščina naj bi nesorazmerno škodila tožečim strankam, saj naj bi se sklicevanja na proizvajalce vozil, ki jih zadeva kartel, večinoma nanašala na njihove stranke. Te okoliščine naj bi pomenile tudi kršitev poklicne skrivnosti, saj naj bi presoje pooblaščenca za zaslihanje poleg tega vsebovale očitno napako pri presoji in naj ne bi bile obrazložene.

64 Teh trditev ni mogoče sprejeti.

65 Takoj je treba opozoriti, da presoje, predstavljene v točki 59 zgoraj, ne vplivajo na pristojnost sodišča Unije, da se izreče o tožbenih razlogih, ki se nanašajo na kršitev načela varstva legitimnih pričakovanj ali načela enakega obravnavanja.

66 Prvič, v zvezi s tem obvestili o prizanesljivosti iz leta 2002 in 2006 ne vsebujeta nobene določbe, ki bi potrjevala utemeljitev tožečih strank. Natančneje, iz točk od 3 do 7 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 in točk od 3 do 5 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 je razvidno, da je njun edini namen določiti pogoje, pod katerimi lahko podjetje pridobi imuniteto pred globami ali znižanje te globe. Kot trdi Komisija, zadevni obvestili ne določata nobene druge ugodnosti, ki bi jo lahko podjetje zahtevalo v zameno za svoje sodelovanje. Pravila, določena v točkah od 8 do 27 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 in točkah od 8 do 30 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006, se nanašajo izključno na znesek glob.

67 Ta presoja je izrecno potrjena v točki 31 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2002 in točki 39 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006. Glede na enako besedilo teh točk dejstvo, da se prizna imuniteta ali znižanje v zvezi z globami, ne more varovati podjetja pred civilnopravnimi posledicami njegovega sodelovanja pri kršitvi člena 101 PDEU.

- 68 Seveda je v točki 6 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 navedeno, da „[č]e bi njihovo sodelovanje poslabšalo njihov položaj v pravnih postopkih v primerjavi z družbami, ki ne sodelujejo, bi lahko to morebitne prosilce za prizanesljivost odvrnilo od sodelovanja s Komisijo“.
- 69 Vendar je treba ta stavek razumeti v njegovem kontekstu in zlasti z vidika stavkov, ki jim sledi in v katerih je navedeno:
- „Poleg predložitve že obstoječih dokumentov lahko podjetje prostovoljno predstavi Komisiji opis svojega poznavanja kartela in svoje vloge v njem, ki je pripravljen posebej za predložitev v skladu s tem programom prizanesljivosti. Izkazalo se je, da te pobude koristijo učinkoviti preiskavi in prenehanju kartelnih kršitev in da jih odredbe za predložitev dokaznih sredstev v pravnih postopkih ne smejo odvrnati.“
- 70 Zato stavek, povzet v točki 68 zgoraj, pomeni, da podjetje ne sme biti v slabšem položaju v okviru pravnih postopkov, ki bi se lahko začeli proti njemu, le zato, ker je Komisiji prostovoljno predložilo pisno prijavo zaradi prizanesljivosti, ki bi lahko bila predmet odredbe za predložitev listin. Komisija je prav v okviru te želje, da posebej zaščiti prijave zaradi prizanesljivosti, v točkah od 31 do 35 obvestila o prizanesljivosti iz leta 2006 določila posebna pravila, ki urejajo postopke dajanja navedenih prijav, dostop do njih in njihovo uporabo. Ta pravila pa zadevajo izključno dokumente in prijave, pisne ali posnete, ki jih Komisija prejme v skladu z obvestilom o prizanesljivosti iz leta 2002 ali leta 2006 in katerih razkritje običajno šteje za poseganje v zaščito namena inšpekcij in preiskav v smislu člena 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001, kot je navedeno v točki 32 oziroma 40 navedenih obvestil. Cilj ali posledica teh pravil torej ni Komisiji preprečiti, da v odločbi, s katero konča upravni postopek, objavi informacije v zvezi z opisom kršitve, ki so ji bile predložene v okviru programa prizanesljivosti, prav tako pa ta pravila tudi ne vzbujajo legitimnih pričakovanj glede tega.
- 71 Taka objava, opravljena na podlagi člena 30 Uredbe št. 1/2003 in – kot izhaja iz preučitve šestega tožbenega razloga – ob upoštevanju poklicne skrivnosti, zato ne ogroža legitimnih pričakovanj, na katera se lahko tožeče stranke sklicujejo na podlagi obvestil o prizanesljivosti iz let 2002 in 2006 ter ki zadevajo izračun zneska globe in obravnavanje posebej navedenih dokumentov in izjav.
- 72 Posledično iz razlogov, navedenih v točki 29 zgoraj, člen 4 Uredbe št. 1049/2001 zadeva dostop do dokumentov, ki so del preiskovalnega spisa, z izjemo odločbe, ki jo Komisija sprejme po koncu upravnega postopka in katere vsebina je opredeljena v členu 30 Uredbe št. 1/2003. Člen 4 Uredbe št. 1049/2001 tako pri tožečih strankah ne more vzbuditi legitimnih pričakovanj glede vsebine javne različice odločbe o avtomobilskih steklih.
- 73 Drugič, kot trdi Komisija, je namen obvestil o prizanesljivosti iz let 2002 in 2006 izvajanje politike razlikovanja med naslovniki odločbe o ugotovitvi kršitve člena 101 PDEU glede na stopnjo sodelovanja vsakega izmed njih le z vidika zneska globe. Ker namen zadevnih obvestil glede na zgornjo analizo ni vplivati na civilnopravne posledice udeležbe podjetij, ki so zaprosila za prizanesljivost, pri kršitvi, trditve tožečih strank, da so z vidika teh posledic v drugačnem položaju kot drugi naslovniki odločbe o avtomobilskih steklih, ker imajo status prosilk za prizanesljivost (glej točko 63 zgoraj), ni mogoče sprejeti. Zato trditev, da bi morala Komisija prilagoditi objavljena sklicevanja na stranke vsakega naslovnika odločbe o avtomobilskih steklih glede na stopnjo sodelovanja vsakega izmed njih, poleg tega, da je neizvedljiva, temelji na napačni premisi. Ob upoštevanju dejstva, da je Komisija, kot je pooblaščenec za zaslišanje opozoril v točki 18 obrazložitve izpodbijane odločbe, pristala na to, da črta vsako sklicevanje, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti vir informacij o vsaki dejanski okoliščini, na kateri temelji odločba o avtomobilskih steklih, nikakor ni mogoče govoriti o kršitvi načela enakega obravnavanja ali obveznosti obrazložitve.
- 74 Drugi in tretji tožbeni razlog je zato treba zavrnilo.

Četrty tožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja [...]

Peti tožbeni razlog: kršitev določb o dostopu javnosti do dokumentov institucij [...]

Stroški [...]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (tretji senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Družbam AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd in AGC Glass Germany GmbH se naloži plačilo stroškov.**

S. Papasavvas

J. Forwood

E. Bieliūnas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. julija 2015.

Podpisi